

РЕШЕНИЕ

№ 3805

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 3-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: М. ХР. Ш.-М.

при участието на секретаря М. Д. М.
като разгледа докладваното от М. ХР. Ш.-М. Административно наказателно дело № 20211110214949 по описа за 2021 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

М. Г. М. в качеството на директор на ДОП към СО е обжалвал наказателно постановление /НП/ №НП-7/01.10.2021г. на Гл. секретар на ДАЕУ /сега Министър на МЕУ/, с искане за отмяната му като незаконосъобразно. Сочи, че констатациите за извършеното нарушение не съответстват на фактическото положение, тъй като лицето, чийто сигнал станал повод за проверката не е подавало заявление за електронна услуга, а е подало искането си на място в отдел „Общински приходи-Възраждане“, тъй като имал неуспешни опити чрез собственото си приложение за онлайн банкиране да заплати дължимата за предоставяне на услугата такса. Неправилно в този смисъл намира, че е определена датата на извършване на нарушението - 19.04.2021г., тъй като това е датата, на която жалбоподателят е отговорил на сигнала на гражданина и не представлява отказ от страна на административния орган да предостави адм. услуга по електронен път. В отговора се съдържало принципно становище, относно предоставяне на адм. услуга и техническата база, с която разполагал отдел „Общински приходи-Възраждане“. Смята, че неправилно проверката се е ограничила само до изнесените данни от гражданина, без да възприеме представеното по искане на проверяващия екип извлечение от деловодната система на СО, от където е можело да се установи хронологията на резолюциите. Оспорва редовността на връчване на НП, тъй като не е спазен реда на чл.58, ал.1 от ЗАНН.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез адв. С. поддържа жалбата и моли НП да бъде отменено като незаконосъобразно по изложените в същата съображения. Допълва, че разпитаните по делото свидетели потвърдили, че услугата не е заявена по електронен път, а „на гише“, тъй като, както и самият гражданин посочил в сигнала си, не е могъл да заплати таксата чрез онлайн банкиране. По тази причина не можело да се вмени отказ на жалбоподателя от предоставяне на електронна услуга, още повече обективиран в отговора му, която дата е възприета неправилно за датата на нарушението. Счита, че ако се възприеме, че е извършено нарушение, то отделният служител е отговорен, че не е предоставил услугата. Претендира присъждане на разноски по представен списък за адвокатско възнаграждение, в размер на 800 лева.

МЕУ като правоприемник на ДАЕУ, а Министърът на МЕУ в качеството на наказващ орган, чрез юрк. И. оспорва жалбата и моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Счита, че от събраните по делото доказателства категорично се установило, че услугата, която е обявена за предоставяне по електронен път от СО, не е предоставена на подалия сигнала гражданин, тъй като видно от отказа на жалбоподателя, резултата от заявената услуга се получава „на гише“. Според Правилника на СО, именно М. като директор на ДОП организира дейността на Дирекцията, включително по предоставяне на ел. услуги, а било установено при проверката, че в р-н Възраждан ООП дори нямат интернет, поради което отделният служител не би могъл да предостави по ел. път заявена ел. услуга.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваното НП на М. Г. М. в качеството на Директор на ДОП към СО е наложена глоба от 1500 лв., за това, че на 19.04.2021г. е подписал отговор по сигнал на гражданин, в който декларира, че заявената от лицето адм. услуга, следва да се получи „на гише“, поради необходимостта от предоставяне на пълномощно и валиден документ за самоличност, което било в противоречие на вписаната информация за услугата в портала за електронни услуги на СО и в единния портал за достъп до електронни услуги на ДАЕУ - нарушение на чл.8, ал.2 от Закона за електронното управление /ЗЕУ/.

НП е издадено въз основа на АУАН №8/12.07.2021г.

Приобщена по делото е административнонаказателната преписка по издаване на обжалваното НП, без приложения към същата CD-диск, ведно с изпратени от МЕУ с писмо №195991/20.09.2022г. и от жалбоподателя чрез адвоката си с писмо вх. №204963/30.09.2022г. писмени доказателства.

Разпитани по делото са свидетелите В. С. Р. - актосъставител и Цв. М. Л. - присъствала при съставяне на акта, според които по повод на подаден сигнал в ДАЕУ

/сега МЕУ/ от гражданин за отказ от предоставяне на ел. услуга от СО, била издадена заповед и извършена проверка, в резултат, на която се съставил АУАН, а след това издадено НП. Установили от сигнала на лицето, че се опитвал няколко пъти в два поредни дни да подаде заявление за достъп до електронна услуга на обявения портал от СО, като получи Удостоверение за дължими данъци и такси, но не успял, тъй като не могъл да заплати дължимата такса, а след като се свързал с Банката си, му казали, че системата на СО отказва приемане на парите. Пак от сигнала на гражданина установили, че той отишъл в р-н Възраждане, попълнил заявление за ел. услуга, но служител му обяснил, че услугата не може да му се предостави по ел. път, тъй като в Деловодството нямат интернет. Така на гражданина се наложило да подаде ново заявление, че желае да получи Удостоверението на място, „на гише“. Установили от приложен към сигнала на лицето отговор от жалбоподателя, подписан на 19.04.2021г., че услугата, която желае да получи трябва да се получи „на гише“, което било в нарушение на чл.8, ал.2 от ЗЕУ, защото в рамките на своята компетентност, администрациите трябвало да предоставят всички адм. услуги по ел. път. Конкретно жалбоподателят като директор на ДОП бил отговорен за спазване на закона, включително да организира неговото прилагане, а отговорил в писмото си, че това не може да се случи. Изпратили покана до жалбоподателя да се яви за съставяне на АУАН за констатираното нарушение. Актът бил съставен в негово отсъствие, тъй като не се явил и изпратен за връчване чрез районната администрация по местоживееене.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи от правна страна:

Подадената жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество - основателна.

При проверка на АУАН, въз основа, на който е издадено обжалваното НП, се установява, че е съставен от оправомощено лице със Заповед и при спазване на изискванията на чл.40, ал.2 от ЗАНН - при отсъствие на нарушителя, на който е изпратена покана, но не се е явил. АУАН е връчен по правилата на чл.43, ал.4 от ЗАНН чрез общинската администрация по местоживееене. Съдът установи липсва на задължително съдържание в акта по чл.42 от ЗАНН и конкретно по т.4, тъй като не е направено описание на нарушението и обстоятелствата на неговото извършване. Посочено е, че жалбоподателят като директор на ДОП към СО е подписал писмо на 19.04.2021г., в което е заявил, че желана от гражданин адм. услуга следва да се получи „на гише“, поради необходимостта от представяне на пълномощно и валиден документ за самоличност, което е нарушение на чл.8, ал.2 от ЗЕУ, с цитиране на текста. Така, не може да се установи, какво е констатираното нарушение - подписване на писмо, с определено съдържание или отказа, обективизиран в писмото. Ако се сочи на подписване на писмо с определено съдържание, то това описание не съответства на посочената за

нарушена законова разпоредба, за каквото не е предвидено наказание по ЗЕУ и не представлява административно нарушение по смисъла на чл.6, ал.1 от ЗАНН. Ако се сочи на отказ за предоставяне на адм. услуга по електронен път, то е следвало да се посочи кога е заявена, заявлението прието ли е в системата и причината да не е предоставена услугата е отказа, обективиран в писмото, въз основа на изложените в същото изисквания ли е. Вместо това, в акта е посочено, че заявлението за достъп до ел. услуга не е подадено по ел. път, поради технически проблеми, свързани с невъзможност за плащане на таксата, а услугата е заявена на място, „на гише“ и получена в деня на заявяване - 16.04.2021г., т.е. няколко дена преди въведеното писмо от жалбоподателя, подписано на 19.04.2021г. Това означава, че няма отказ от предоставяне на услуга въобще, а в частно на електронна услуга, както се описва в текстовата част. Достигнато е до ограничаване на правото на защита на нарушителя, да разбере какво нарушение е извършил и е невъзможно съдът да осъществи контрол на констатациите и подлежащите на доказване факти.

При проверка на НП, се установи, че е издадено от компетентен орган, овластен със Заповед. В съдържанието е допуснато същото процесуално нарушение, респективно на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като съдържанието на НП е идентично с това на акта, а съдът горе изложи за липсата на описание на нарушението и обстоятелствата на неговото извършване, без да е необходимо да ги повтаря и тук.

Само за пълнота на изложението, съдът ще посочи, че отказ от предоставяне на обществена услуга, в частност адм. услуга може да е налице, когато електронно заявена така, не е получена, тъй като е отказано предоставяне по ел. път. В АУАН и НП няма изложени такива обстоятелства. Напротив, потвърди се и при разпита на актосъставителя, че гражданинът не е подал заявление за достъп до адм. услуга по ел. път, поради технически причини, свързани с невъзможност за извършване на плащане на таксата. При това положение, а и с оглед на показанията на актосъставителя, че жалбоподателят като директор на ДОП при СО е отговорен за организиране на процеса по ел. предоставяне на адм. услуги и не е сторил нужното, за да се обезпечи технически Отдела „Общински приходи-Възраждане“ с интернет, според отбелязаното в акта и НП, направило невъзможно предоставяне на адм. услуги по ел. път, е налице допустителство от страна на жалбоподателя. Той е бил длъжен, но при изпълнение на възложените му функции е допуснал техническо необезпечаване на общинската администрация, в частност Отдел „Общински приходи-Възраждане“ да не предоставят адм. услуги по ел. път, тъй като нямат достъп до интернет в Деловодството. В този случай, срещу жалбоподателят е следвало да бъде образувано АНП и той да бъде наказан, че е допуснал неизпълнение на чл.8, ал.2 от ЗЕУ. По тази причина и в чл.63, ал.1 от ЗЕУ е предвидена санкция за длъжностно лице или лице, осъществяващо публични функции, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл.8, ал.2.

В АУАН и НП не са изложени обстоятелства, водещи на такава хипотеза, че жалбоподателят като длъжностно лице е допуснал извършване на нарушение по чл.8, ал.2 от ЗЕУ, каквото се посочи при разпита на актосъставителя - свид. Р. и в пледоарията на процесуалния представител. В текстовата част, при посочване на обстоятелствата на нарушението в акта и НП се обосновава, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл.8, ал.2 от ЗЕУ, а не, че е допуснал извършване на такава, както се установи в процеса. Съдът не може да измени НП в тази част, тъй като е налице съществено изменение в обстоятелствата на нарушение, което ще ограничи правото на защита на наказания, да разбере за какво е наказан едва в съдебното производство. Такава е и разпоредбата на чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН, предписваща, че съдът изменя акта по чл.58д, в този случай НП, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението.

При тези съображения, обжалваното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Предвид изхода на делото, в полза на жалбоподателя, на осн. чл.63д, ал.1 от ЗАНН следва да се присъдят направените разноски, в размер на 800 лева, които да се осъди учредението или организацията, чиито орган е издал акта по чл.58д - МЕУ да ми ги заплати, по арг. на чл.63, ал.4 от ЗАНН. Процесуалният представител на наказващия орган - юрк. Илиева не е направила възражение за прекомерност по реда на чл.63д, ал.2 от ЗАНН, поради което съдът не следва да обсъжда налице ли са основанията за завишаване, във връзка с регламентираното минимално възнаграждение от 300 лева по чл.36 от ЗАдв., вр. чл.18, ал.4 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Трябва да се има предвид обаче действителната правна и фактическа сложност на делото, същото е продължило една година и то не по вина на жалбоподателя, включително с усложнения по правоприемството на учредението или организацията, чиито орган е издал акта по чл.58д - от ДАЕУ на МЕУ, включително и извършените от адвоката процесуални действия.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА наказателно постановление №НП-7/01.10.2021г. на Гл. секретар на ДАЕУ /сега на Министъра на МЕУ/ като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Министерство на електронното управление да заплати на жалбоподателя М. Г. М. с ЕГН *****, направените от него разноски в производството, в размер на 800 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в НПК по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____